

Allah tập hợp những người đầu tiên và những người cuối cùng ở một nơi. Người gọi nghe thấy họ, tầm nhìn xuyên thấu họ, Mặt trời ở rất gần, mọi người đạt đến nỗi đau buồn và đau khổ không thể tưởng tượng nổi. Sau đó, mọi người sẽ không thể chịu đựng được

Ông Abu Huroiroh thuật lại rằng Thiên Sứ của Allah ﷺ đã được đưa đến bữa tiệc thịt, và một cặp chân được dâng cho Người, và Người thích nó, vì vậy Người cắn đứt cái sụn, rồi Người nói: {Ta sẽ là người dẫn đầu của mọi người vào Ngày Phục Sinh, và các người có biết điều đó có nghĩa là gì không? Allah tập hợp những người đầu tiên và những người cuối cùng ở một nơi. Người gọi nghe thấy họ, tầm nhìn xuyên thấu họ, Mặt trời ở rất gần, mọi người đạt đến nỗi đau buồn và đau khổ không thể tưởng tượng nổi. Sau đó, mọi người sẽ không thể chịu đựng được. Mọi người nói: các người không thấy điều gì đã đến với các người sao? Các người không tìm kiếm ai đó để cầu xin ân xá cho các người với Thượng Đế của các người sao? Một số người nói với những người khác: các người nên đến gặp Adam. Thế là họ đến với Adam và nói với Người: Người là cha của loài người, chính Allah đã tạo ra Người bằng tay và thổi vào Người linh hồn từ nơi Ngài, các Thiên Thần đã phủ phục trước Người, xin Người hãy cầu xin thay cho chúng tôi với Thượng Đế của Người, Người không thấy chúng tôi đang ở trong tình trạng nào sao? Adam nói với họ: Quả thực, Thượng Đế của ta hôm nay đã trở nên tức giận theo cách mà trước đây Ngài chưa bao giờ tức giận, và sau này Ngài sẽ không bao giờ tức giận như vậy nữa; quả thật Ngài đã cấm ta đến gần một cái cây nhưng ta đã không vâng lời Ngài, vì vậy, mỗi người tự lo cho mình, mỗi người tự lo cho mình, các người hãy đi tìm người khác, các người hãy đi tìm Nuh. Thế là họ đến với Nuh và nói: Ôi Nuh, Người là sứ giả đầu tiên đến với loài người trên trái đất, Allah đã gọi Người là một bề tôi biết ơn, xin Người hãy cầu xin Thượng Đế của Người cho chúng tôi, người không thấy chúng ta đang ở trong tình trạng như thế nào sao? Nuh nói: Quả thực, Thượng Đế của ta hôm nay đã trở nên tức giận theo cách mà trước đây Ngài chưa bao giờ tức giận, và sau này Ngài sẽ không bao giờ tức giận như vậy nữa, quả thật ta đã từng cầu xin điều xấu cho cộng đồng của ta, vì vậy, mỗi người tự lo cho mình, mỗi người tự lo cho mình, các người hãy đi tìm người khác, các người hãy đi tìm Ibrahim. Thế là họ đến với Ibrahim và nói: Ôi Ibrahim, Người là Nabi của Allah và là vị Khaleel duy nhất của Ngài trong số cư dân của trái đất, xin Người hãy cầu xin Thượng Đế của Người cho chúng tôi, người không thấy chúng ta đang ở trong tình trạng như thế nào sao? Người nói với họ: Quả thực, Thượng Đế của ta hôm nay đã trở nên tức giận theo cách mà trước đây Ngài chưa bao giờ tức giận, và sau này Ngài sẽ không bao giờ tức giận như vậy nữa, và thực sự ta đã nói ba lời nói dối, vì vậy, mỗi người tự lo cho mình, mỗi người tự lo cho mình, các người hãy đi tìm người khác, các người hãy

đến với Musa, thế là họ đến với Musa và nói: Hỡi Musa, Người là Sứ giả của Allah, Ngài đã ưu ái Người với thông điệp và lời phán của Ngài hơn mọi người, xin Người hãy cầu xin Thượng Đế của Người cho chúng tôi, người không thấy chúng ta đang ở trong tình trạng như thế nào sao? Người nói với họ: Quả thực, Thượng Đế của ta hôm nay đã trở nên tức giận theo cách mà trước đây Ngài chưa bao giờ tức giận, và sau này Ngài sẽ không bao giờ tức giận như vậy nữa, và thực sự ta đã giết một người mà không được lệnh trước đó, vì vậy, mỗi người tự lo cho mình, mỗi người tự lo cho mình, các ngươi hãy đi tìm người khác, các ngươi hãy đến với Ysa con trai của Maryam, thế là họ đến với Ysa và nói: Ôi Ysa, Người là Sứ giả của Allah và là lời phán của Ngài đã thổi vào Maryam và linh hồn từ Ngài và Người đã nói chuyện với mọi người khi vẫn còn nằm nôi, xin Người hãy cầu xin Thượng Đế của Người cho chúng tôi, người không thấy chúng ta đang ở trong tình trạng như thế nào sao? Người nói với họ: Quả thực, Thượng Đế của ta hôm nay đã trở nên tức giận theo cách mà trước đây Ngài chưa bao giờ tức giận, và sau này Ngài sẽ không bao giờ tức giận như vậy nữa, và Người không đề cập đến tội lỗi nào, và Người nói mỗi người tự lo cho mình, mỗi người tự lo cho mình, các ngươi hãy đi tìm người khác, các ngươi hãy đến với Muhammad, thế là họ đến gặp Muhammad và nói: Hỡi Muhammad, Người là Sứ giả của Allah, là vị Nabi cuối cùng, và Allah đã tha thứ cho Người mọi tội lỗi của Người trong quá khứ và mọi tội lỗi ở tương lai, xin Người hãy cầu xin Thượng Đế của Người cho chúng tôi, người không thấy chúng ta đang ở trong tình trạng như thế nào sao? Vì vậy, Ta đi và đến dưới Ngai Vương và phủ phục trước Thượng Đế của Ta, Đấng Toàn Năng và Uy nghi, sau đó Allah sẽ ban cho Ta một số lời ca ngợi và tán dương tốt đẹp nhất để Ta nói lời ca ngợi và tán dương Ngài, điều mà Ngài chưa tiết lộ cho bất kỳ ai trước Ta. Sau đó, Ngài phán: Này Muhammad, hãy ngẩng đầu lên, hãy kêu cầu và lời kêu cầu của ngươi sẽ được ban, hãy cầu xin ân xá, ngươi được ban cho quyền cầu xin ân xá, vì vậy Ta ngẩng đầu lên và nói: Lạy Thượng Đế, cộng đồng tín đồ của bề tôi! Lạy Thượng Đế, cộng đồng tín đồ của bề tôi! Khi đó Allah phán: Hỡi Muhammad, ngươi hãy chọn từ cộng đồng tín đồ của ngươi những ai không bị phán xét vào Thiên Đàng, từ cổng bên phải của Thiên Đàng, và họ cũng là có thể chia sẻ với mọi người trong các cánh cổng còn lại. Sau đó Thiên Sứ của Allah ﷺ nói: Thẻ bởi Đấng mà linh hồn ta nằm trong tay Ngài, khoảng cách giữa hai mép cổng Thiên Đàng giống như khoảng cách giữa Makkah và Himyar - hoặc giữa Makkah và Busra.}

[Sahih (chính xác)] [Do Al-Bukhari và Muslim ghi]

Thiên Sứ của Allah ﷺ đã cùng các Sahabah của Người theo lời mời đến ăn một bữa ăn. Một tảng chân của một con cừu đã được dâng cho Người, và phần thịt của nó là món được Người ưa thích, và Người đã dùng răng của mình để cắn, sau đó nói chuyện với họ, và Người nói: Ta là người dẫn đầu của con cháu Adam vào Ngày Phục Sinh; điều này là do ân sủng của Allah toàn năng. Sau đó Người ﷺ nói: Các ngươi có biết đó là gì không? Người ﷺ nói: Rằng mọi người sẽ tập trung vào Ngày Phục Sinh trên một vùng đất rộng, bằng phẳng trải dài về một hướng, và những người ở đó sẽ được người gọi nghe thấy và được bao quanh bởi người quan sát, và sẽ không có gì che giấu được họ, bởi vì trái đất phẳng nên không có gì trên đó có thể che khuất bất kỳ ai khỏi người xem, và tầm nhìn có thể xuyên qua họ, nghĩa là, nếu một người nói, người khác sẽ nghe thấy họ và mắt sẽ nhìn thấy họ, mặt trời tiếp cận mọi người ở khoảng cách một dặm, và mọi người phải hứng chịu nỗi đau buồn và thống khổ mà họ không thể chịu đựng được, vì vậy họ cầu xin sự cứu rỗi thông qua sự cầu xin ân xá. Vì vậy, Allah toàn năng truyền cảm hứng cho những người có đức tin đến với Adam, cha của nhân loại, thế là họ đến

với Người và nhắc về hồng phúc của Người, hy vọng Người sẽ thay họ cầu xin Allah toàn năng. Họ nói với Người: Người là Adam, cha của loài người do chính bàn tay Allah tạo ra, và các Thiên Thần của Ngài phủ phục trước Người, Allah dạy Người tên của vạn vật, và thổi vào Người linh hồn từ nơi Ngài, nhưng Adam cáo lỗi và nói: Ngày hôm nay Thượng Đế của Ta nổi giận với một cơn giận mà Ngài chưa bao giờ từng nổi giận trước đây và sau này Ngài sẽ không bao giờ nổi giận như Ngài đã nổi giận lần này nữa, rồi Người nhắc đến tội lỗi của mình, đó là Allah toàn năng cấm Người ăn trái của một loại cây nhưng Người đã ăn, và Người nói: bản thân ta còn cần phải được cầu xin ân xá, vì vậy, các người hãy đi đến với người khác, hãy đến với Nuh. Vậy là họ tìm đến Nuh. Họ nói: Người là sứ giả đầu tiên được Allah gửi đến con người trên trái đất, và Allah gọi Người là tôi tớ biết ơn. Nhưng Nuh đã cáo lỗi và nói: Ngày hôm nay Thượng Đế của Ta nổi giận với một cơn giận mà Ngài chưa bao giờ từng nổi giận trước đây và sau này Ngài sẽ không bao giờ nổi giận như Ngài đã nổi giận lần này nữa. Và Nuh cho biết rằng mình đã có một lời cầu xin điều xấu cho người dân của mình, vì vậy bản thân Người còn cần phải được cầu xin ân xá, nên hãy đến với người khác, hãy đến với Ibrahim. Vì vậy, họ đến gặp Ibrahim và nói: Người là vị Khaleel của Allah trên trái đất, hãy cầu xin ân xá cho chúng tôi với Thượng Đế của Người. Người không thấy chúng ta đang ở trong tình trạng nào sao? Ibrahim nói với họ: Ngày hôm nay Thượng Đế của Ta nổi giận với một cơn giận mà Ngài chưa bao giờ từng nổi giận trước đây và sau này Ngài sẽ không bao giờ nổi giận như Ngài đã nổi giận lần này nữa. Và Ibrahim nói rằng mình đã nói dối ba lần. Đó là câu nói của Người: 1, Tôi bị bệnh. 2, Bực tượng lớn nhất trong số chúng đã làm điều đó. 3, Người nói với vợ mình là Sarah, hãy nói với vua Nimrut rằng ta là anh trai của nàng để được an toàn khỏi điều xấu của hắn. Và sự thật thì ba lời nói đó thuộc những lời mang tính ngụ ý, tuy nhiên vì hình thức của chúng là dối nên Ibrahim sợ mình không đủ tư cách cho việc cầu xin ân xá cho mọi người, bởi vì người biết Allah và có địa vị gần gũi nhất thì sợ Ngài nhất, nên Ibrahim nói rằng: mỗi người nên tự lo cho bản thân mình, các người hãy đến với người khác, hãy đến với Musa. Vì vậy, họ đến gặp Musa và nói: Hỡi Musa, Người là Sứ giả của Allah, Ngài đã ưu ái Người với thông điệp của Ngài và những lời phán của Ngài hơn ai khác trong nhân loại, Người hãy cầu xin ân xá cho chúng tôi với Thượng Đế của Ngài. Musa nói: Ngày hôm nay Thượng Đế của Ta nổi giận với một cơn giận mà Ngài chưa bao giờ từng nổi giận trước đây và sau này Ngài sẽ không bao giờ nổi giận như Ngài đã nổi giận lần này nữa. Và Người nói rằng ta đã giết một mạng người mà ta không được lệnh phải giết. mỗi người nên tự lo cho bản thân mình, các người hãy đến với người khác, hãy đến với Ysa con trai của Maryam. Vì vậy, họ đến với Ysa và nói: Hỡi Ysa, Người là Sứ giả của Allah và lời phán của Ngài đã được thổi cho Maryam và linh hồn của Người là từ Ngài, và Người đã nói chuyện với mọi người trong lúc vẫn còn nằm trong nôi, hãy cầu xin ân xá cho chúng tôi với Thượng Đế của Người, Người không thấy chúng ta đang ở trong tình cảnh nào sao?! Ysa nói: Ngày hôm nay Thượng Đế của Ta nổi giận với một cơn giận mà Ngài chưa bao giờ từng nổi giận trước đây và sau này Ngài sẽ không bao giờ nổi giận như Ngài đã nổi giận lần này nữa. Và Người không đề cập đến tội lỗi nào cả nhưng Người nói: Mỗi người nên tự lo cho bản thân mình, các người hãy đến với người khác, hãy đến với Muhammad. Vì vậy, họ đến gặp Muhammad và nói: Hỡi Muhammad, Người là Sứ giả của Allah và là vị Nabi cuối cùng, và Allah đã tha thứ cho những tội lỗi của Người trong quá khứ và trong tương lai. Hãy cầu xin ân xá cho chúng tôi với Thượng Đế của Ngài, Người không thấy chúng ta đang ở trong tình cảnh nào sao?! Vì vậy, Ta đi đến dưới ngai vàng và phủ phục trước Thượng Đế của Ta, Đấng toàn năng, sau đó Allah ban cho Ta những lời ca ngợi và tán dương tốt đẹp về Ngài để Ta tán dương và ca ngợi Ngài, cái mà Ngài chưa ban cho bất kỳ ai trước Ta. Sau đó, Allah phán: Hỡi Muhammad, hãy ngẩng đầu lên, người hãy kêu cầu và

người sẽ được ban cho, hãy cầu xin ân xá, lời cầu xin ân xá của người được chấp nhận. Vì vậy, Ta ngẩng đầu lên và nói: Cộng đồng tín đồ của bề tôi, lạy Allah! Cộng đồng tín đồ của bề tôi, lạy Allah! Cộng đồng tín đồ của bề tôi, lạy Allah! Và sự cầu xin ân xá của Ta được chấp nhận. Allah phán với Người: Hỡi Muhammad, người hãy chọn từ cộng đồng tín đồ của người những ai không bị phán xét vào Thiên Đàng, từ cổng bên phải của Thiên Đàng, và họ cũng có thể chia sẻ với mọi người trong các cánh cổng còn lại. Sau đó Người ﷺ nói: Thế bởi Đấng mà linh hồn ta nằm trong tay Ngài, khoảng cách giữa hai mép cổng Thiên Đàng giống như khoảng cách giữa Makkah và San'a của Yemen - hoặc giữa Makkah và Busra của Sham và đó là thành phố Hawran.

<https://sunnah.global/hadeeth/vi/show/8345>

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

